

Raymond Kuster

'Wie is er nu gelukkiger?'

tekst: Paul Simons

Zomervakantie. Zon, zee, strand. Maar ook: bezinning op het werk, nadenken over de eigen carrière en - uiteindelijk - weer aan het werk gaan. BinnenbeRijk laat een aantal rijksambtenaren aan het woord over hun vakantie, het opdoen van een frisse blik en hoe ze die vervolgens toepassen in hun werk.

Raymond Kuster werkt als loopbaanadviseur bij HRM-Bureau Talent van het RIVM in Bilthoven. Hij begeleidt medewerkers naar een nieuwe stap in hun loopbaan, binnen en buiten de organisatie. Tijdens zijn vakantie in Cambodja had hij veel oog voor de sociale omstandigheden van de bevolking. 'Ik vroeg een ober of hij plezier had in zijn werk. Hij begreep niet wat ik bedoelde. Werk was voor hem nodig voor brood op de plank, om te overleven. Punt uit. Dan merk je dat wij in een andere maatschappij leven.'

Waar ben je op vakantie geweest?

'Met mijn partner heb ik door Cambodja gereisd. We hadden van tevoren alleen een vliegticket geregeld. Na aankomst zijn we met de rugzak het land doorgetrokken. We reisden met bussen en aten in lokale tentjes. We proberen altijd zoveel mogelijk tussen de bevolking te zijn. Ik ben geïnteresseerd in de cultuur, de religie en in de manier waarop mensen leven. Zo'n markt waar talloze mensen hun producten verkopen, is een belevens. Het contrast met het westen

valt me dan sterk op. In een land als Cambodja zitten de mensen in de modder op de grond en wordt in de hitte het vlees gesneden bij een temperatuur van meer dan 30 graden. Voor mij relativeert dat de regelgeving in onze westerse maatschappij. Op veel terreinen is die doorgeschoten. Mensen kunnen

'Vakantie voedt mijn fantasie over wat ik met mijn eigen loopbaan wil'

in Cambodja ook gewoon een dag voor hun huis zitten zonder iets te doen. Dan vraag ik me af: wie is er nu gelukkiger? Dat relativerende wil ik proberen vast te houden, ook al weet ik dat ik hier met de stroom mee moet.'

Heb je aan je werk gedacht tijdens je vakantie?

'Als loopbaanadviseur voer ik gesprekken met mensen over de vraag waar hun talenten liggen. Dat is een taal die men daar niet begrijpt. In Cambodja is werk geen zelfontplooiing, maar harde

voorwaarde om in primaire levensbehoeften te voorzien. Die ober zei dat als er geen gasten in zijn restaurant komen, hij geen inkomen heeft. Dan word ik wel met mijn neus op de feiten gedrukt hoe goed we het hier hebben. De mobiliteit bij het Rijk is bijvoorbeeld erg goed geregeld. Er liggen zoveel kansen! In Cambodja heb ik gegeten in een restaurant, gerund door ex-sstraatkinderen die een leerwerktraject volgen; ik heb me laten masseren door blinden en een heerlijke lunch genoten, geserveerd door mensen met een verstandelijke beperking. Bijzonder om te zien dat ook dat wordt aangeboden!'

Heb je nieuwe inzichten opgedaan over je werk?

'We hebben meer van zulke reizen gemaakt, bijvoorbeeld in India en Indonesië. Dan leer je dat reizen veel méér is dan zo snel mogelijk je einddoel bereiken. Reizen is genieten van wat je tijdens de reis doormaakt. Dat is ook een brug naar mijn werk. Voor de klanten is niet alleen het einddoel belangrijk, maar ook het proces er naartoe. Tijdens loopbaangesprekken gebruik ik ook voorbeelden van wat ik op vakantie gezien heb. De vakantie voedt ook mijn fantasie over wat ik met mijn eigen loopbaan wil. Misschien nog sterker mensen helpen die niet zoveel mogelijkheden hebben.'